

ד"ר מנגלה רץ לחפש את התינוקת המתה בערימת הגוויות - התצלום היחיד של תאי הגאזים אינו אמיתי - ההבדל בין המופתי וסאדאט - הישוב האמין כי הידיעות על השואה הן תעמולה סובייטית - האם היתה תוכנית מצדה? - מאחרי הקלעים של הסידרה

איך נעלמו תאי הגאזים?

שבו ניתן להבחין איך שהנאצים יורים לפי השיטה שהם ירו בבאביאר... "היו כל מיני סיבות שהביאו את הגרמנים להפסיק לירות ביהודים. זה היה איטי מדי עבורם, ועורר, כנראה, גם דמור ראליוזיה אצל החיילים. מספרים שאפילו היינריך הימלר, כאשר ראה איך שהחיילים מבצעים את הפקודה שלו בשעת חי סול יהודי מינסק, חש ברע והקיא. ואז הם החלו לשנות את שיטות חיטול היהודים למה שהם כינו, שיטות יותר יעילות, ובהדרגה הם עברו לביצוע רעיון תאי הגאזים."

על יהודים ועכברים

באחד מקיטעי הסרט המהרידים ביותר נראים יהודים מתגרדים וממחישים חזרת תית את היותם מעבירי-חיידקים. קטע מצולם זה לקוח מתוך סרט בשם טיפוס. לוסין: "זה חומר שמצאנו בארכיונים של לוחמי הגיטאות, סרט מסרטי-התעמולה של גבלס. לגרמנים היתה בעייה הסברתית, להסביר לגרמנים ולעמי מזרח-אירופה שהשמדת היהודים היא בבחינת מעשה חיובי. סרטיים אלה נועדו להוכיח לגרמנים שהיהודים מסוכנים לבריאות הציבור, שהם נוש"י

סוננסון: "שיא השחיטה, זה היה ביום ראשון, ה-10 במאי. יצאה פקודה: מי שישאר בחיים, יקבל חנינה. אל יפחד - שיתאספו בכיכר. התאספו כ-300 איש, אלה שאפילו לא היו ליד הבורות. התאספו ומחכים מה יגיד ליסאק - ראש ה'אנדרמריה. אז הוא ניגש לכל אחד. כל יהודי שהיה ליד הבורות, שחפר את ה'

יותר, שנמצאו בחומר התיעודי הר מצולם של המילחמה העולמית השניה, מתאר את הפצצת הכפר יונאבה, עיירה יהודית בליטא.

הסרט המצולם הזה מתאר את הצורה שבה הוצאו היהודים מתוך בתיהם. על אי תורו מספר עורך הסידרה, יגאל לוסין: "מצאנו את הסרט הזה בצרפת. למיטב ידיעתי זהו חומר שאנחנו משתמשים בו שימוש בילעדי. מצאנו אותו ביגלל שיטת החיפוש שלנו.

"כאשר אתה עורך מחקר-פילם, בכל רחבי העולם, על נושא כה רחב כמו הנור שא שלנו, שמתחיל בשנת 1896 והמסתיים ב-1948, אתה מוצא בהכרח דברים שלא היית מוצא אילו היית עוסק רק בתחום צר.

"למשל, אילו עשינו רק סרט על השוראה, לא היינו מוצאים את הקטע הזה. אבל אנחנו הרי התפורנו בכל מקום על שטח גדול, וחיפשנו את כל הרשימה בכל הר ארכיונים. את הסרט על יונאבה מצאתי בארכיון הטלוויזיה הצרפתית.

"הבאנו את עדותו של סוננסון, שבא מיר בשם אישישוק, ליד וילנה. את סיר פורה של אישישוק מצאתי בספר תולדות ההגנה, שם מסופר כי באישישוק ליד ויל-

הפרק ה-12 של עמוד האש, שכותרתו היא "הפיתרון הסופי" (1941-1942), נפ"ח ב"מיבצע בארברוסה" (הפלישה הר גרמנית לברית-המועצות) וראשית ה"פיתרון הסופי" שהגרמנים מכינים ליהודים, בעיתוני הארץ מתפרסמות ידיעות על רצח המוני של יהודים - אבל הנהגת היישוב מסתייגת מן הידיעות. בינתיים מתקרבים חיילי הקורפוס האפריקאי של ארווין רומל לארץ-ישראל, ובריטניה ער-

התא המשוחזר במחנה דכאו (עם הכתובת: "מיקחת") הצבע היה טרי

אים רמשים וחיידקים. סרטים אלה באו לשכנע את המרצחים, שלא היו אנשי הר עולם התחתון, אלא גרמנים רגילים ונורמליים, שהמעשה שהם עושים הוא חיובי, כעבודת הסניטאר המשמיד עכברושים.

"אנחנו גם מראים בפרק זה את אנשי האסיאס כחובבי-מוסיקה ואנשי-תרבות, כאנשים מעל לממוצע הגרמני. כאשר נשאלת השאלה כיצד הם הגיעו למה ש"הגיעו, התשובה היא בסרטים אלה, בהבריחה עניין האינדוקטרינציה שלהם. טיפוס הוא אחד מסרטי-סרטים שנועדו להמחיש עד כמה שזה טוב וחשוב לחסל את היהודים."

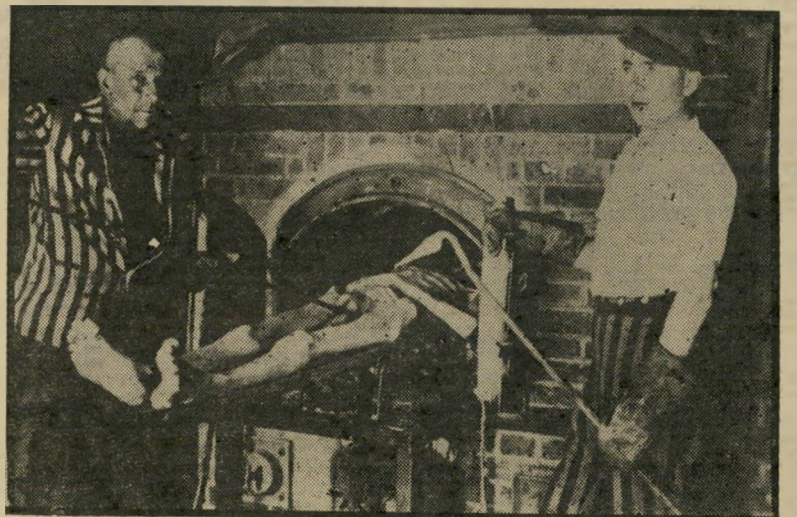
גמדים תאומים

ועדות מחרידה

הפרק מטפל בחלקו של הד"ר יונה מנ"י

בורות, היה לו סימן. הלא הם עבדו בחצי בגדים, כל אחד קיבל עם השוט על הגב, כדי שיהיה סימן שהוא היה בבורות. הוא בחר ב-18 יהודים - זקנים, ילדים, נשים - בחר אותם, ואנחנו עמדנו כולנו כך עם הפנים אליו. הוא נתן פקודה למישט"ר הפולני, שיקחו את היהודים להרג, ואולי עשרה מטר מאתנו, ירו בהם ואנחנו שומעים אותם - לא רואים אבל שומעים את הצעקות של ההרוגים, איך ש"ההורגים אותם..."

לוסין: "סיפור אחר שמספר סוננסון מתאר את כניסת הנאצים לעיר. הוא מתאר כיצד הילד שלו התחיל לבכות. הם פחדו, וכדי שהילד לא יבכה, חנקו אותו. טרגדיה נוראה. ממש סיפור סמדר הרן. הוא ממשיך ומתאר כיצד התעללו בהם הלאה. סוננסון הוא הקול המלווה של הסרט הנדיר הזה שמצאנו בצרפת. נראה ש"איזה חייל גרמני צילם את הסרט הזה,

אנשי הזונדרקומנדו מכניסים גופה למיבשן הקרמטוריון נועד למתים

נה נרצחו בסוף המילחמה העולמית חמישה יהודים שניצלו ממנה, ובכיסיהם נתחבו פתקים ועליהם נכתב, כך יהיה גורלם של היהודים שנשארו בחיים. ואז חיפשנו מישוה מניצולי אישישוק ומצאנו את סוננסון. אבל בראשית סיפורו מספר לנו סוננסון על פרוץ המילחמה, ועל כניסת הגרמנים לאישישוק."

רכת תוכניות לפנינו כוחותיה מצרניים ומארץ-ישראל. נשאלת השאלה: האומנם תיכננו היהודים בהרי-הכרמל קרב התאבי דות נוסח מצדה?

היינריך הימלר מקיא

אחד הקטעים המרגשים והמהרידים ב-